

Sygn. akt I CSK 3717/22

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie z powództwa S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w W.

przeciwko B. B., i B. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K., H. spółce z
ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w W.

i I. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

oraz z powództwa S. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w W.

przeciwko B. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

o zapłatę

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 listopada 2022 r.,

na skutek skarg kasacyjnych: powoda i pozwanego B. spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością w K.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z dnia 23 września 2021 r., sygn. akt I AGa 176/19,

- 1 . odmawia przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania;**
- 2. znosi pomiędzy stronami koszty postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 19 lutego 2019 r. Sąd Okręgowy w Krakowie zasądził solidarnie
od pozwanych B. B. i B. sp. z o.o. w K. na rzecz strony powodowej S. spółki z o.o.

w W. (poprzednio S.1sp. z o.o. w N.) kwotę 1 225 532,39 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od 14 marca 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. i dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty (pkt I.1); oddalił powództwo w stosunku do stron pozwanych H. sp. z o.o. sp. k. w W. i I. sp. z o.o. w K. (pkt I.4) oraz utrzymał w całości w mocy nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Warszawie 19 stycznia 2016 r. (pkt IV.1)

Wyrokiem z 14 maja 2019 r. Sąd Okręgowy w Krakowie uzupełnił wyrok z 19 lutego 2019 r. w ten sposób, że dodał punkt V wyroku, którym zasądził od pozwanego B. B. na rzecz powódki kwotę 1 276 125,42 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od 16 października 2014 r. do dnia zapłaty - solidarnie z B. Sp. z o.o. w K., co do którego obowiązek zapłaty wynika z nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Warszawie z 19 stycznia 2016 r.

Wyrokiem z 23 września 2021 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie wyrokowi Sądu Okręgowego w Krakowie z 19 lutego 2019 r. nadał treść: zasądza solidarnie od pozwanych B. Spółki z o.o. w K., B. B., I. Spółki z o.o. w K. i H. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w W. na rzecz powódki kwotę 1 224 079,72 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od 14 marca 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. i dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty (pkt 2.I); w pozostałej części powództwo o zasądzenie kwoty 1 225 532,39 zł oddała (pkt 2.II); oddała powództwo o zasądzenie kwoty 1 276 125,42 zł skierowane przeciwko pozwanym I. Spółki z o.o. w K. i H. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej w W. (pkt 2.III); uchyla w całości nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Warszawie 19 stycznia 2016 r., sygn. akt XVI GNc 1201/15 i powództwo oddała (pkt 2.VIII). Zmienił zaskarżony wyrok uzupełniający z 14 maja 2019 r. w ten sposób, że nadał mu treść: uzupełnia wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z 19 lutego 2019 r., sygn. akt IX GC 375/15, w ten sposób, że oddała powództwo o zasądzenie kwoty 1 276 125,42 zł skierowane przeciwko B. B. (pkt 3.I); w pozostałej części wnioski o uzupełnienie wyroku oddała (pkt 3.II). W pozostałej części oddalił apelacje powódki oraz

pozwanych B. B. i B. Spółki z o.o. w K. od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z 19 lutego 2019 r.

W skardze kasacyjnej pozwany B. sp.z o.o. z siedzibą w K., jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazał na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

W ocenie skarżącego skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W skardze kasacyjnej powódka, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazała na przesłanki przedsądu przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Zdaniem skarżącej w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne a skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (zob. postanowienia SN: z 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07; z 26 września 2005 r., II PK 98/05; z 10 maja 2019 r., I CSK 627/18).

Szczegółowa analiza sprawy prowadzi do wniosku, że powyższa przesłanka nie została wykazana. Uzasadnienie wniosku powódki nie zawiera argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Należy wskazać, iż nie jest rzeczą Sądu Najwyższego przy ocenie, czy skarga kasacyjna powinna być przyjęta do rozpoznania, doszukiwanie się juredycznej argumentacji mającej wykazać istnienie istotnego zagadnienia prawnego.

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., gdy w sprawie doszło do kwalifikowanego: oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy. Konieczne było zatem wykazanie, że Sąd drugiej instancji w sposób oczywisty naruszył przepis jasny i jednoznaczny, którego wykładnia i stosowanie nie budzi żadnych wątpliwości (zob. m.in. postanowienia SN: z 8 marca 2002 r. I PKN 34/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; z 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 i z 11 stycznia 2008 r. I UK 285/07).

W skardze kasacyjnej powódki i pozwanego nie powołano argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie doszło do oczywistego naruszenia prawa oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadło w sądzie drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe. Uzasadnienia wniosków stanowią w istocie próbę zaangażowania Sądu Najwyższego do kolejnej weryfikacji instancyjnej prawidłowości dokonania przez Sąd drugiej instancji ustaleń faktycznych i oceny prawnej w sprawie, co nie jest celem postępowania kasacyjnego i nie może

skutecznie uzasadniać wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., odmówił przyjęcia do rozpoznania skarg kasacyjnych, nie znajdując też okoliczności, które obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 100 w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

I.n